

hållande till Uppenbarelse. Det gamla Förnuftet, som vill fatta Allting med sina Klor, kan inte fatta den Naturliga afslöjelsen, men vill ändå förkasta den af den naturliga afslöjelsen emeddan den Förnuftet inte kan fatta den. Men det unga Förnuftet måste betraktas som helt anhörslösa. För en af Guds Andas Upplyft Christen, blir det alldeles nödvändigt att tänka tvänt emot alla Rationalister. D. v. s. När Religionen blifvit fästad till Dödsfärd, kan det Allting falla en Christen em, att tvifla på Uppenbarelse, ja minnas, emedan de som äro en produkt af samma Huga Dödsfärd, hvilka äro Upprättade på honom själv.

§ 40. Men för en sådan Uppfattning af Uppenbarelse, måste man också hafva Organ. Det är inte kvanjone och enone gisvit, att fatta och blifva fästad af Kärlekens flamma.

man måste afren hafva ett organ lämpadt. efter det förmodar man. Men fattes. Den som spridder efter Koror, ~~den~~ Helt första blir alldeles tillgjutet för den rena åsta. Kärleken. Glans för emot Kärlekens verkning. Han förätter sig med flit. Det sådant redigt tillstånd att ingen åsta Kärlek bite, på honom.

§ 41. Så förhåller det sig afren med Uppenbarelse. Den som följer det Naturliga Förnuftet begifvelles: han Koror med verk, den vill han pålida, inte fatta den såga gjutning, som Uppenbarelse af Guden på honom. Han förätter sig: ett sådant förhållande tillstånd, att han inte kan fatta Uppenbarelse som subjekt. Han vill han fatta den, objek- tivt. Filosofen menar därför att man inte kan fatta Allting med Förnuftet. men se det blir.

§ 42. Men om man har fått en icke mindre än 5 Organer med hvilka man fattar Naturen.